

บทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ
องค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ
จังหวัดเพชรบูรณ์

The Promotional Roles Towards Sufficiency
Economy Philosophy, Khao Kho Sub-District
Administration Organization, Phetchabun Province

รจนา พิณโท¹, วิเชียร วิทยอุดม² และราเชนทร์ นพณ์ฐรวงศกร³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชน
ต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 2) ศึกษาปัญหาอุปสรรคในการส่งเสริมแนวคิด
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ กลุ่มตัวอย่างคือ
ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ จำนวน 370 คน
ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จากนั้นทำการ
วิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS) เพื่อหาข้อมูลทั่วไป และ
ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริม
แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของการบริหารส่วนตำบลเขาค้อ ผลการวิจัย
พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก โดยมี

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

² อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

³ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.1617 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน.5937 2) ปัญหาอุปสรรคที่พบ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ขาดการประชาสัมพันธ์ ขาดการติดตามผลการดำเนินงาน และกลุ่มตัวอย่างบางคนยังไม่เข้าใจในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ในด้านการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบในรายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นในด้านความมีภูมิคุ้มกัน และด้านคุณธรรมที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และ ด้านกรอบความรู้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

คำสำคัญ : บทบาทในการส่งเสริม, ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, องค์การบริหารส่วนตำบล

ABSTRACT

The purpose of this research were to 1) study the people's opinion on the promotional roles concerning the Sufficiency Economy Philosophy, Khao Kho Sub-district administration organization, Phetchabun province, and 2) study the obstacles concerning the promotional roles on Sufficiency Economy Philosophy at Khao Kho sub-district administration organization, The sample consisted of people living in Khao Kho District Administrative Organization is 370 people. Use Simple Random Sampling. The questionnaires are used to collect the data. The software package, Statistical Package for the Social Sciences or SPSS, is used for statistical analysis. The results reveals that 1) the overall people's opinion on the promotional roles concerning the Sufficiency Economy Philosophy at Khao Kho sub-district administration organization, Phetchabun province is at the high level. with a mean of 4.1617 Standard deviation of .5937 2) Obstacles encountered include lack of public relations staff. Lack of follow-up and some people do not understand enough about economics. In comparison, the sample

size was not significantly different. However, when comparing in each case, it was found that the samples with different monthly income had opinions on Immunity and morality at a significant level of 0.05 and significant frameworks at 0.01. respectively.

Keywords : Promotional Roles, Sufficiency Economy Philosophy, Sub-district Administration Organization

บทนำ

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณบดินทรเทพยวรางกูร รัชกาลที่ 10 มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นสมควรประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งเป็นแผนพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 (Thailand 4.0) รวมตลอดถึงแผนปฏิรูปประเทศด้านอื่นๆ เพื่อให้การใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2559 จนถึงวันที่ 30 กันยายน 2564 ดังมีสาระสำคัญประการหนึ่งที่เป็นวิสัยทัศน์ของแผน และต่อเนื่องเรื่อยมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 กระทั่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ฉบับปัจจุบัน โดยหลักสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับนี้ (ราชกิจจานุเบกษา, 2559: 1-4)

1. ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผล มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี ซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับพัฒนาที่ยั่งยืนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ สร้างโอกาสและมี

ที่ยืนให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่ดีมีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรม

2. ยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทยพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคอนกทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

3. ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มาเป็นกรอบวิสัยทัศน์ประเทศไทยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 วิสัยทัศน์คือ

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

จะเห็นว่าความสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 นี้ ประเทศไทยยังคงเน้นแนวทางพัฒนา โดยอัญเชิญ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นแนวคิดหลักในการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวม ที่มีคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา พร้อมทั้งยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนสู่การปฏิรูปด้านต่างๆ ตลอดจนกำหนดให้มีการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงานตามแผนที่ต่อเนื่อง การสร้างขบวนการปฏิรูปเพื่อขับเคลื่อนฯ มีเป้าหมายหลักเพื่อสร้างกระแสสังคมให้มีการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้เป็นกรอบความคิดหรือส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต ในหมู่ประชาชนทุกภาคส่วนและทุกระดับ โดยมีวัตถุประสงค์ของการขับเคลื่อนฯ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนและทุกระดับให้สามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในลักษณะที่สอดคล้องกับหน้าที่และบทบาทของแต่ละบุคคลได้อย่างเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการ

พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2558)

แม้ว่าประเทศไทยได้เผชิญวิกฤตเศรษฐกิจเมื่อปี พ.ศ. 2540 เกิดสถานการณ์ที่เรียกว่า เศรษฐกิจต้มยำกุ้ง ซึ่งกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนที่รุนแรง สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ทรงพระราชทานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการนำมาใช้เป็นเส้นทางฝ่าวิกฤตของประชาชนคนไทยทุกคน โดยหลักการตามที่พระองค์ท่านพระราชทานนี้ เหมาะสมอย่างยิ่งที่ใช้เป็นหลักปฏิบัติในชีวิตประจำวัน สร้างความมั่นคงให้แก่ชีวิตอย่างยั่งยืน ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรหนึ่งที่ได้นำมาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (สำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์, 2559) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2559-2564) และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศ แลแผนการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 รวมถึงแผนปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

แนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Philosophy of Sufficiency Economy Concept) เป็นแนวทางการพัฒนาที่นำไปสู่การพึ่งตนเอง อย่างเป็นขั้นตอนของประชาชนทุกระดับชั้น เป็นการลดความเสี่ยงจากความผันแปรทางธรรมชาติ หรือการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยต่างๆ โดยอาศัยความพอประมาณ ความประหยัด และความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี มีความรู้ ความเพียร และความอดทน สติปัญญา การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความสามัคคี สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ระดับชุมชน หน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน อุตสาหกรรม จนถึงระดับรัฐบาล (กรมการพัฒนาชุมชน, 2548) โดยเฉพาะในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐ ที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนโดยตรง มีนักการเมืองท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงาน ผู้นำนโยบายสาธารณะ จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ ที่ต่างนำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น จึงเป็นที่น่าสนใจว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นตำบลที่มีศักยภาพทางการเกษตรกรรม มีความหลากหลายและผลผลิตสินค้าทางการเกษตรที่สำคัญ

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ด้วยสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศเอื้อต่อสุขภาพ ระดับภัยธรรมชาติที่ก่อความเสียหายให้แก่ประชาชนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ (สำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์, 2559) ด้วยปัจจัยเหล่านี้ทำให้ประชากรส่วนใหญ่ดำเนินชีวิตแบบผสมกลมกลืนระหว่างวัฒนธรรมแบบชนบทและแบบในเมือง คนในสังคมเป็นแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เอื้อเพื่อเผื่อแผ่ ในขณะเดียวกันการดำเนินชีวิตแบบสังคมเมือง ที่มีการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย เนื่องจากพื้นที่ตำบลเป็นจุดเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคและเชื่อมโยงเศรษฐกิจ และมีการขยายตัวทางธุรกิจร้านค้าทันสมัยที่ขยายตัวมากขึ้น ด้วยปัจจัยเหล่านี้ กระทรวงมหาดไทย จึงกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอเขาค้อ ดำเนินการขับเคลื่อนแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ประชาชนอย่างทั่วถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล จะมีบทบาทในการนำนโยบายสาธารณะดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมได้อย่างไร ได้มากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยจึงประสงค์ค้นหาคำตอบว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ในด้านต่างๆเป็นอย่างไร เพื่อนำผลการวิจัยมาเสนอเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ ในนามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
2. ศึกษาปัญหาอุปสรรคในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลของประชากรในองค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริม

แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่างกัน โดยสามารถแยกสมมติฐานเป็นรายด้านได้ดังต่อไปนี้

1. เพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่างกัน

2. อายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ องค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่างกัน

3. การศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่างกัน

4. สถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่างกัน

5. อาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่างกัน

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ประกอบด้วย 5 ด้าน ความพอประมาณ ความมีเหตุผล ความมีภูมิคุ้มกัน กรอบความรู้และคุณธรรม

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตปกครององค์การ

บริหารส่วนตำบลเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 9,407 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง กำหนดโดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan, (1970: 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 370 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

งานวิจัยนี้ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 7 เดือน นับตั้งแต่ 1 สิงหาคม 2560 ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2561

4. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือองค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ทราบถึงความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแก่ประชาชนในเขตปกครองขององค์การบริหารตำบลเขาค้อ

2. ได้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคที่ได้จากการศึกษา สามารถนำมาหาทางแก้ไข และพัฒนาแนวทางในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแก่ประชาชนได้อย่างตรงจุด ตรงประเด็น

3. เป็นข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแก่องค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ

กรอบความคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยส่วนบุคคล
1. เพศ
2. อายุ
3. การศึกษา
4. สถานภาพสมรส
5. อาชีพ
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปรตาม

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน
1. ความพอประมาณ
2. ความมีเหตุผล
3. ความมีภูมิคุ้มกัน
4. ครอบคลุม
5. คุณธรรม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประเภทการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ จึงใช้การวิจัยเชิงปริมาณ(Quantity Research) โดยวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ (องค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อมีเขตพื้นที่การปกครอง ครอบคลุม 3 ตำบล คือ ตำบลเขาค้อตำบลริมสีม่วง ตำบลสะเดาะพง) ซึ่งมีจำนวน 9,407 คน (สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ พ.ศ. 2559) ผู้วิจัยจึง กำหนดขนาดตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ โดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของตารางของ Krejcie & Morgan, (1970: 607-610) ได้จำนวน 370 ราย และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่กระจายและครอบคลุมอย่างทั่วถึงทั้ง 25 หมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ โดยคำนวณหาสัดส่วนของประชากรแต่ละหมู่บ้าน ดังภาพที่ 2 และตารางที่ 1

ภาพที่ 2 แผนที่อำเภอเขาค้อ และพื้นที่ใกล้เคียง
 ที่มา : สำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ : แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ 4 ปี
 (พ.ศ. 2558 - 2561)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากร	จำนวนตัวอย่าง
ตำบลเขาค้อ			
1	บ้านกนกงาม	1,420	56
2	บ้านดอกจำปี	303	112
3	บ้านสิมารักษ์	276	11
4	บ้านกองเนียม	281	11
5	บ้านปัญญาดี	335	13
6	บ้านรัตนัย	315	12
7	บ้านไจทน	349	14
8	บ้านปานสุขุม	263	10
9	บ้านเล่าลือ	808	32
10	บ้านเพชรดำ	791	31
11	บ้านฟองเพชร	123	5
12	บ้านส่งคุ้ม	377	15
13	บ้านอุทัยภาส	327	13
14	บ้านเล่าเน้ง	643	25
ตำบลริมสีมวง			
1	บ้านจระเวสิด	2444	10
2	บ้านธนิตคำเที่ยง	263	10
3	บ้านริมสีมวง	192	8
4	บ้านเพชรช่วย	278	11
5	บ้านกรเพชร	178	7
6	บ้านซิ่นจิตร	151	6
ตำบลสะเดาพะง			
1	บ้านเขาย่า	325	14
2	บ้านสะเดาพะง	263	10
3	บ้านเสลียงแห้ง	358	14
4	บ้านเสลียงแห้ง 2	271	11
5	บ้านเล่ากี้	246	10
รวม		9,407	370

โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) กับ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในแต่ละหมู่บ้านตามจำนวนที่กำหนด

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยดำเนินการดังนี้

(1) ออกแบบโครงสร้างของแบบสอบถาม

จากการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัย สามารถสร้างแบบสอบถาม แยกได้เป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล เป็นคำถามเกี่ยวกับตัวผู้ตอบ แบบสอบถาม มีลักษณะคำถามปลายปิด ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 บทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริม แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลเขาคือ แบ่งเป็น 5 ด้าน รวม 50 ข้อ

1. ด้านความพอประมาณ	คำถามมี 10 ข้อ	1-10
2. ด้านความมีเหตุผล	คำถามมี 10 ข้อ	11-20
3. ด้านความมีภูมิคุ้มกัน	คำถามมี 10 ข้อ	21-30
4. ด้านกรอบความรู้	คำถามมี 10 ข้อ	31-40
5. ด้านยุติธรรม	คำถามมี 10 ข้อ	41-50

โดยแต่ละข้อแบ่งระดับบทบาทบาทองค์กรบริหารส่วนตำบล เขาคือในลักษณะมาตรา ส่วน 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การ ให้คะแนนแต่ละระดับดังนี้

ระดับความพึงพอใจ	ค่าคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

เกณฑ์การแปลผล เพื่อวัดระดับบทบาทองค์การบริหารส่วนตำบล เขาค้อ ผู้วิจัยจึงแบ่งช่วงคะแนนเพื่อให้การวัดบทบาทได้ชัดเจน ด้วยการหาพิสัยของคะแนน (Rating Scale) เพื่อแบ่งความกว้างอันตรภาคชั้น โดยแบ่งเป็น 5 ชั้น ด้วยสูตรและวิธีการคำนวณดังนี้

$$\text{สูตร} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{แทนค่า} = \frac{5 - 1}{5}$$

$$\text{อันตรภาคชั้น} = 0.8$$

ดังนั้นการแบ่งชั้นความพึงพอใจของประชาชนแต่ละชั้นมีความกว้าง = 0.8 การวัดใช้คะแนนเฉลี่ยที่คำนวณจากแบบสอบถาม หากตกอยู่ระหว่างชั้นของคะแนนเฉลี่ยใด แปลผลตามช่วงชั้นคะแนน ดังมีความหมายต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย = 1.00-1.80	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยมาก
คะแนนเฉลี่ย = 1.81-2.60	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย = 2.61-3.40	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย = 3.41-4.20	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย = 4.21-5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด

ส่วนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์และข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

(2) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เมื่อได้ร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ผู้วิจัยจึงดำเนินการตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ผู้วิจัยทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1) หาคความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) เนื่องจากการดัดแปลงจาก ฐพชัช (2559) ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบโครงสร้างและเนื้อหาของ

แบบสอบถามมาแล้ว จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อความตามคำแนะนำเพื่อให้เกิดความเที่ยงตรง

2) ทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) นำแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยไปทดสอบ (Pre Test) กับประชาชนในตำบลในเมืองจำนวน 30 ชุด แล้วจึงนำข้อมูลจากแบบสอบถามไปทำการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยหาค่า Alpha (α) ตามวิธีของ Cronbach ที่แยกไว้ 5 ด้าน และรวมทั้งฉบับ ได้ผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม

บทบาทองค์ประกอบส่วนท้องถิ่น	ค่า Alpha (α)
1. ด้านความพอประมาณ	.950
2. ด้านความมีเหตุผล	.961
3. ด้านความมีภูมิคุ้มกัน	.921
4. ด้านกรอบความรู้	.760
5. ด้านคุณธรรม	.919
ทั้งหมดฉบับ	.961

จากการคำนวณค่า Alpha (α) ที่ได้ส่วนใหญ่เกินกว่า 0.7 ถือว่ามีความน่าเชื่อถือที่ยอมรับได้ จึงสามารถใช้แบบสอบถามนี้เป็นเครื่องมือสำหรับดำเนินการวิจัยได้

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการแนะนำตัว และสร้างสัมพันธ์กับประชาชน เพื่อแจกแบบสอบถามและขอความร่วมมือกรอกข้อมูล พร้อมทั้งอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่เข้าใจโดยไม่มี การขี้นำ แล้วเก็บแบบสอบถามกลับคืน โดยตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของการตอบคำถาม หากพบว่า การตอบไม่ครบถ้วน จะส่งกลับทันทีเพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ดำเนินการจนครบจำนวน จากนั้นนำข้อมูลจากแบบสอบถามบันทึกลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อเตรียมสำหรับวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ผลข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จทางคอมพิวเตอร์ ด้วยสถิติวิเคราะห์ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้วิเคราะห์ผลเพื่ออธิบายลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยจำนวนความถี่ (n) ค่าร้อยละ (%) และวัดระดับบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ นำเสนอผลด้วยคะแนนเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) และส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

2. สถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ทหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพบความแตกต่าง ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “บทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ”สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 370 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 189 คน ร้อยละ 51.1 มีอายุระหว่าง 35 - 44 ปี มากที่สุด จำนวน 116 คน ร้อยละ 31.4 มีการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น มากที่สุด จำนวน 90 คน ร้อยละ 24.3 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้ว จำนวน 258 คน ร้อยละ 69.7 มีอาชีพ เกษตรกรรมมากที่สุด จำนวน 149 คน ร้อยละ 40.3 และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 88 คน ร้อยละ 23.8

2. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถจำแนกรายละเอียดในแต่ละด้านได้ดังนี้

2.1 ด้านความพอประมาณ

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยรวมได้แก่ 4.1322 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .7705 โดยบทบาทที่มีความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ บทบาทส่งเสริมให้ชุมชนมีชีวิตที่เรียบง่าย ประหยัด ไม่ฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย มีค่าเฉลี่ย 4.1865 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .9049 รองลงมาได้แก่ บทบาทส่งเสริมให้ชุมชนปลูกผักสวนครัวเลี้ยงสัตว์เพื่อการบริโภคในเบื้องต้นตามแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่ มีค่าเฉลี่ย 4.1730 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .8787

ดังตาราง 2.1

ตารางที่ 2.1 ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ

ลำดับ	บทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อด้านความพอประมาณ	ความคิดเห็น		
		Mean	S.D.	แปลผล
1	ส่งเสริมให้ชุมชนยึดทางสายกลาง รู้จักพอ พอดี พอประมาณ	4.1135	.9673	มาก
2	ส่งเสริมให้ชุมชนมีชีวิตที่เรียบง่าย ประหยัด ไม่ฟุ้งเฟ้อ ทุ่มเทเพียง	4.1865	.9049	มาก
3	ส่งเสริมให้ชุมชนจัดกิจกรรมสร้างการประหยัดต่อต่อม	4.1432	.8671	มาก
4	ส่งเสริมให้ชุมชนประกอบอาชีพ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต	.41081	.8706	มาก
5	ส่งเสริมให้ชุมชนสร้างค่านิยมในการพึ่งตนเอง เช่น การมีข้าว ผัก ปลาผลไม้ในท้องถิ่นเพื่อการบริโภคในเบื้องต้น	.41676	.9101	มาก
6	ส่งเสริมให้ชุมชนปลูกผักสวนครัวเลี้ยงสัตว์เพื่อการบริโภคในเบื้องต้นตามแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่	4.1730	.8787	มาก
7	ส่งเสริมให้ชุมชนจัดทำบัญชีครัวเรือน รับ - จ่าย	4.1405	.9438	มาก
8	ส่งเสริมให้ชุมชนใช้พืชสมุนไพรในชีวิตประจำวัน	4.1297	.9192	มาก
9	ส่งเสริมให้ชุมชนรู้จักประหยัดน้ำ ไฟฟ้า แก๊สหุงต้มและน้ำมันเชื้อเพลิง	4.1297	.8455	มาก
10	ส่งเสริมให้ชุมชนเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ในการพึ่งตนเอง	4.030	.8659	มาก
	ความพอประมาณ	4.1322	.7705	มาก

*Mean = ค่าเฉลี่ย , S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 ด้านความมีเหตุผล

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผลอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.1722 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .7959 บทบาทที่มีความคิดเห็นสูงที่สุดได้แก่ บทบาทส่งเสริมชุมชนจัดกิจกรรมเวทีประชาคมหมู่บ้านให้เป็นแหล่งพบปะของชุมชนเพื่อการพบปะสังสรรค์พัฒนาและส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.4000 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .8277 รองลงมาได้แก่ บทบาทส่งเสริมชุมชนจัดกิจกรรมอาสาสมัคร ป้องกันภัยพลเรือน มีค่าเฉลี่ย 4.2351 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .9144 ดังตาราง 2.2

ตารางที่ 2.2 ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล

ลำดับ	บทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ความคิดเห็น		
		Mean	S.D.	แปลผล
	ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ			
11	ส่งเสริมการสร้างค่านิยมให้ชุมชน ยอมรับคุณค่าความดีของบุคคล จากคุณธรรม จริยธรรมที่ปรากฏ ไม่ใช้การยกย่องยอมรับนับถือตามฐานะและทรัพย์สิน	4.1135	.9867	มาก
12	ส่งเสริมสร้างค่านิยมให้ประชาชนจัดเวรให้ชาวบ้านเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้สภาพจิตใจระหว่างบุคคลต่าง ๆ ในชุมชน	4.0649	.9406	มาก
13	ส่งเสริมการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องให้ชุมชนในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	4.1459	.9285	มาก
14	ส่งเสริมจัดกิจกรรมร่วมในชุมชนเพื่อสร้างความรัก ความสามัคคี	4.0622	.9070	มาก
15	ส่งเสริมจัดกิจกรรมร่วมชุมชนในการบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์อย่างสม่ำเสมอ	4.0973	.8873	มาก
16	ส่งเสริมให้ชุมชนจัดกิจกรรมสร้างวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	4.1919	.8947	มาก
17	ส่งเสริมชุมชนจัดกิจกรรมอาสาสมัคร ป้องกันภัยพลเรือน	4.2351	.9144	มากที่สุด
18	ส่งเสริมชุมชนจัดกิจกรรมเวทีประชาคมหมู่บ้านให้เป็นแหล่งพบปะของชุมชนเพื่อการพบปะสังสรรค์พัฒนาและส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้าน	4.4000	.8277	มากที่สุด
19	ส่งเสริมให้ชุมชนจัดประกาศคุณค่าความดีของบุคคลที่ไม่เป็นทาสวัตถุนิยมตามโอกาสสำคัญ หรือกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ	4.1811	.8311	มาก
20	ส่งเสริมให้ชุมชนสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีมในกิจกรรมประเพณีชุมชน	4.2297	.9676	มากที่สุด
	ความมีเหตุผล	4.1722	.7959	มาก

*Mean = ค่าเฉลี่ย , S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.3 ด้านความมีภูมิคุ้มกัน

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีภูมิคุ้มกันส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.1546 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .6497 บทบาทที่มีความคิดเห็นสูงที่สุดได้แก่ ส่งเสริมให้ชุมชนใช้ปุ๋ยชีวภาพสารชีวภาพในการเกษตร และป้องกันศัตรูพืช มีค่าเฉลี่ย 4.3135 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .8420 รองลงมาได้แก่ ส่งเสริมให้ชุมชนมีการแปรรูปวัตถุดิบ ในท้องถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่า มีค่าเฉลี่ย 4.2297 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .9039 ดังตาราง 2.3

ตารางที่ 2.3 ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีภูมิคุ้มกัน

ลำดับ	บทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขาค้อ	ความคิดเห็น		
		Mean	S.D.	แปลผล
21	ส่งเสริมชุมชนให้มีการพึ่งตนเองได้ให้พ้นจากความยากจนให้สามารถพออยู่พอกิน ไม่เดือดร้อน	4.2108	.9335	มากที่สุด
22	ส่งเสริมให้ชุมชนมีการแปรรูปวัตถุดิบ ในท้องถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่า	4.2297	.9039	มากที่สุด
23	ส่งเสริมให้ชุมชนใช้ปุ๋ยชีวภาพสารชีวภาพในการเกษตร และป้องกัน ศัตรูพืช	4.3135	.8420	มากที่สุด
24	ส่งเสริมให้ชุมชนผลิตเครื่องอุปโภคใช้เอง เช่น น้ำยาล้างจาน แชมพู ภาชนะจักสาน	4.1162	.8773	มาก
25	ส่งเสริมให้ชุมชนมีการพึ่งพาช่วยเหลือกันเช่น ช่วยเหลือในการเก็บเกี่ยวผลผลิตการเกษตร การใช้ แรงงานสัตว์ การใช้เทคโนโลยีจากภูมิปัญญาชาวบ้าน	4.0811	.8797	มาก
26	ส่งเสริมให้ชุมชนรวมกลุ่มจัดตั้งกองทุนเครื่องจักรกลในชุมชน	4.1351	.9330	มาก
27	ส่งเสริมให้ชุมชนงดการกู้ยืมในกิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	4.1514	.8950	มาก
28	ส่งเสริมชุมชนในการผลิตวัสดุเชื้อเพลิงขึ้นภายในท้องถิ่น	4.1108	.9690	มาก
29	ส่งเสริมชุมชนในการรวมกลุ่มจัดตั้งวิสาหกิจชุมชนเช่น โรงสีข้าว โรงผลิตปุ๋ยชีวภาพ ฯลฯ	4.0973	.9378	มาก
30	ส่งเสริมให้ชุมชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ ลำน้ำ ความมีภูมิคุ้มกัน	4.1000	.8511	มาก
	*Mean = ค่าเฉลี่ย , S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.1546	.6467	มาก

2.4 ด้านกรอบความรู้

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความ
ความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิด
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านกรอบความรู้ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม
4.1224 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .7958 บทบาทที่มีความคิดเห็นสูงที่สุดได้แก่
ส่งเสริมบริการสาธารณสุขให้ประชาชน อย่างมีคุณภาพและทั่วถึงมีค่าเฉลี่ย 4.3730
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .8499 รองลงมาได้แก่ ส่งเสริมให้ชุมชนเสริมสร้างสุขภาพ
ห่างไกลจากยาเสพติด มีค่าเฉลี่ย 4.2054 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .9376 ดังตาราง
2.4

ตารางที่ 2.4 ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านกรอบความรู้

ลำดับ	บทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ความคิดเห็น		
		Mean	S.D.	แปลผล
	ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ			
31	ส่งเสริมให้ชุมชนผลิตวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีอย่างง่าย เพื่อการใช้งาน	4.0054	.8680	มาก
32	ส่งเสริมให้ชุมชนตั้งกลุ่มเรียนรู้ทางภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการต่อยอดองค์ความรู้	4.0757	.9597	มาก
33	ส่งเสริมให้ชุมชนมีการศึกษา ทดลอง ทดสอบ เพื่อให้ได้มาซึ่ง เทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับสภาพชุมชน	4.0297	.9580	มาก
34	ส่งเสริมให้ชุมชนรู้จักเกื้อกูลกันโดยถ่ายทอดและเผยแพร่ความรู้ให้ได้รับประโยชน์ซึ่งกันและกัน	4.1189	.9496	มาก
35	ส่งเสริมและสร้างวัฒนธรรมสังคมแห่งการเรียนรู้ให้ชุมชน เช่นรณรงค์กิจกรรม รักษารักษาจัดสร้างห้องสมุดชุมชน ศูนย์อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้	4.0351	.9203	มาก
36	ส่งเสริมให้ชุมชนสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีมในกิจกรรมประเพณีของชุมชน	4.0676	.9066	มาก
37	ส่งเสริมให้ชุมชน ได้เรียนรู้ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	4.1622	.9170	มาก
38	ส่งเสริมให้ชุมชนเสริมสร้างสุขภาพ ห่างไกลจากยาเสพติด	4.2054	.9376	มากที่สุด
39	ส่งเสริมบริการสาธารณสุขให้ประชาชน อย่างมีคุณภาพและทั่วถึง	4.3730	.8499	มากที่สุด
40	ส่งเสริมให้ชุมชนนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน	4.1514	.8451	มาก
	กรอบความรู้	4.1224	.7958	มาก

*Mean = ค่าเฉลี่ย , S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.5 ด้านคุณธรรม

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านคุณธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.2273 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .6692 บทบาทที่มีความคิดเห็นสูงที่สุดได้แก่ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนสร้างจิตสำนึกในการช่วยเหลือประชาชนและชุมชนเมื่อมีภัยพิบัติต่างๆ มีค่าเฉลี่ย 4.3514 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .8464 รองลงมาได้แก่ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนร่วมจัดสวัสดิการทางสังคมของชุมชนเช่น กิจกรรมดูแลผู้สูงอายุ เด็ก คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคมมีค่าเฉลี่ย 4.2054 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .9376 ดังตาราง 2.5

ตารางที่ 2.5 ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านคุณธรรม

ลำดับ	แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านคุณธรรม บทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ	ความคิดเห็น		
		Mean	S.D.	แปลผล
41	ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนปฏิบัติตามกิจกรรมทางศาสนาอย่างถูกต้อง และเหมาะสม	4.2000	.9921	มาก
42	ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพจิตใจของประชาชนในชุมชนด้วยกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา และวันสำคัญอื่น ๆ อาทิ เช่น วันแม่แห่งชาติ วันพ่อแห่งชาติ	4.1784	.9602	มาก
43	ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนาในชีวิตประจำวันตามสมควร	4.2027	.9280	มากที่สุด
44	ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนร่วมจัดสวัสดิการทางสังคมของชุมชนเช่น กิจกรรมดูแลผู้สูงอายุ เด็ก คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม	4.2919	.8593	มากที่สุด
45	ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนจัดกิจกรรมทางประเพณีที่สำคัญอย่างสม่ำเสมอ ตามสมควร	4.1919	.8639	มาก
46	ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนฟื้นฟูวัฒนธรรม ประเพณีดั้งเดิมที่มีคุณค่า ของชุมชนที่สูญหายหรือถูกลืมเลือน	4.2000	.9242	มาก
47	ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนยกย่อง เชิดชู บุคคลที่ซื่อสัตย์สุจริต	4.2027	.9074	มากที่สุด
48	ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนสร้างคุณธรรมรักษากฎการทำงานเพื่อการพึ่งตนเองให้แก่เด็กและเยาวชน เช่น การจัดหาแหล่งฝึกงานในชุมชนให้สถานที่ ประกอบการ การฝึกอาชีพในช่วงปิดภาคเรียน	4.2216	.9163	มากที่สุด
49	ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชน ลด ละ เลิก อบายมุขในชุมชนอย่างจริงจัง	4.2324	.8987	มากที่สุด
50	ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนสร้างจิตสำนึกในการช่วยเหลือประชาชนและชุมชนเมื่อมีภัยพิบัติต่าง ๆ	4.3514	.8464	มากที่สุด
	คุณธรรม	4.2273	.6692	มากที่สุด

*Mean = ค่าเฉลี่ย , S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.6 ภาพรวมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.1617 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .5937 บทบาทที่มีความคิดเห็นสูงที่สุดได้แก่ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนจัดกิจกรรมทางประเพณีที่สำคัญอย่างสม่ำเสมอ ตามสมควร มีค่าเฉลี่ย 4.2273 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .6692 รองลงมาได้แก่ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนร่วมจัดสวัสดิการทางสังคมของชุมชนเช่น กิจกรรมดูแลผู้สูงอายุ เด็ก คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคมมีค่าเฉลี่ย 4.1722 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .7959 ดังตาราง 2.6

ตารางที่ 2.6 ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในภาพรวม

แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในภาพรวม					
ลำดับ	บทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ	ความคิดเห็น			
		Mean	S.D.	แปลผล	
1	ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนปฏิบัติตามกิจกรรมทางศาสนาอย่างถูกต้อง และเหมาะสม	4.1322	.7705	มาก	
2	ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพจิตใจของประชาชนในชุมชนด้วยกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา และวันสำคัญอื่น ๆ อาทิ เช่น วันแม่แห่งชาติ วันพ่อแห่งชาติ	4.1722	.7959	มาก	
3	ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนาในชีวิตประจำวันตามสมควร	4.1546	.6467	มาก	
4	ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนร่วมจัดสวัสดิการทางสังคมของชุมชนเช่น กิจกรรมดูแลผู้สูงอายุ เด็ก คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม	4.1224	.7958	มาก	
5	ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนจัดกิจกรรมทางประเพณีที่สำคัญอย่างสม่ำเสมอ ตามสมควร	4.2273	.6692	มากที่สุด	
	รวม	4.1617	.5937	มาก	

*Mean = ค่าเฉลี่ย , S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. การทดสอบสมมติฐานและการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ

ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่มีต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเมื่อจำแนกย่อยตามสมมติฐานในแต่ละด้านพบว่ามีความแตกต่างกันในบางด้าน ดังนี้

3.1 เพศ

เพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่ต่างกัน

3.2 อายุ

อายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัด เพชรบูรณ์ ต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน เนื่องจากอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่ต่างกัน

3.3 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน เนื่องจาก ระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่ต่างกัน

3.4 สถานภาพสมรส

สถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน เนื่องจากสถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่ต่างกัน

3.5 อาชีพ

อาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน เนื่องจากอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่ต่างกัน

3.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการ

ส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ยอมรับสมมติฐาน เนื่องจากรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่างกัน โดยมีความแตกต่างกันในด้านของ ความมีภูมิคุ้มกัน คุณธรรม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กรอบความรู้ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี น้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) พบว่า

ในด้านความมีภูมิคุ้มกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีภูมิคุ้มกันน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างระดับรายได้อื่น โดยมีความแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างรายได้ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 ในขณะที่มีความแตกต่างต่อกลุ่มตัวอย่างรายได้อื่นอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ ไม่เกิน 10,000 บาท มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีภูมิคุ้มกันมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	Mean	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					
		ไม่เกิน 10,000 บาท	10,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท	25,001 – 30,000 บาท	ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป
ไม่เกิน 10,000 บาท	4.3543	-	4.1276	4.0784	4.2554	4.1513	3.5125
10,001 – 15,000 บาท	4.1276	-	-	.0492	-1.278	-0.237	.6151**
15,001 – 20,000 บาท	4.0784	-	-	-	-1.770	-0.2370	.6151*
20,001 – 25,000 บาท	4.2554	-	-	-	-	-0.729	.5659**
25,001 – 30,000 บาท	4.1513	-	-	-	-	-	.7429**
ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป	3.5125	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ในด้านกรอบความรู้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีภูมิคุ้มกันน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างระดับรายได้อื่นอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 และ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ ไม่เกิน 10,000 บาท มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีภูมิคุ้มกันมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน	Mean	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					
		ไม่เกิน 10,000 บาท	10,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท	25,001 – 30,000 บาท	ตั้งแต่ 30,001 บาท ขึ้นไป
ไม่เกิน 10,000 บาท	4.4029	-	4.1138	4.0591	4.2054	4.1103	3.0375
10,001 – 15,000 บาท	4.1138	-	-	.0547	-.0916	.0035	1.0763 **
15,001 – 20,000 บาท	4.0591	-	-	-	-.1463	-.0512	1.0216**
20,001 – 25,000 บาท	4.2054	-	-	-	-	-.0952	.11679**
25,001 – 30,000 บาท	4.1103	-	-	-	-	-	1.0728 **
ตั้งแต่ 30,001 บาท ขึ้นไป	3.0375	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ในด้านคุณธรรม พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านคุณธรรมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001 - 20,000 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความยุติธรรมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	Mean	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					
		ไม่เกิน 10,000 บาท	10,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท	25,001 – 30,000 บาท	ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป
ไม่เกิน 10,000 บาท	4.4429	-	4.2069	4.1511	4.3324	4.1910	3.7250
10,001 – 15,000 บาท	4.2069	-	-	.0558	-.1255	.0159	.4819
15,001 – 20,000 บาท	4.1511	-	-	-	-.1813	-.0399	.4261
20,001 – 25,000 บาท	4.3324	-	-	-	-	.1414	.6074*
25,001 – 30,000 บาท	4.1910	-	-	-	-	-	.4660
30,001 บาทขึ้นไป	3.7250	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย

1. ด้านความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุฬพชัย (2556) โดยเมื่อแยกรายละเอียดออกเป็นรายด้านพบว่ามียรายละเอียดดังนี้

1.1 ด้านความพอประมาณ

ผลการวิจัยพบว่าบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านความพอประมาณภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการส่งเสริมให้ประชาชนยึดทางสายกลาง รู้จักประหยัดอดออม พึ่งตนเองให้มากที่สุด เพิ่มรายได้ และลดรายจ่าย อันก่อให้เกิดความพอ

ประมาณในชีวิต ซึ่งถ้ามีวิกฤติที่จะมากระทบ ทั้งด้านเศรษฐกิจ และสังคม ความพอประมาณจะทำให้ประชาชนมีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตประชาชนสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพรณ วงศ์มณี (2553) นั่นคือมีการส่งเสริมให้ประชาชนใช้ชีวิตอยู่ในความพอดีที่ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไปไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน อยู่ในระดับที่พอดีเพื่อนำไปสู่ความสมดุลที่พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง

1.2 ด้านความมีเหตุผล

ผลการวิจัยพบว่าบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านความมีเหตุผลภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากความมีเหตุผลทำให้ประชาชนมีการคิด วิเคราะห์ถึงการกระทำที่จะทำให้เกิดผลในอนาคต ทั้งในด้านของการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน การซื้อของใช้ฟุ่มเฟือย การลงทุนในธุรกิจ การก่อกำหนดต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดการก่อกำหนดซึ่งจะต้องพิจารณาถึงความสามารถในการชำระหนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพชัย บุญทรศนีย์ (2559) พบว่าชุมชนบ้านศาลาแดงใช้แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล มาสร้างจิตสำนึกที่ดีของการอยู่ร่วมกันทำให้คนในชุมชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นปัจจัยสุดท้ายที่สำคัญที่ทำให้คนในชุมชนสามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ได้ อย่างถูกต้อง

1.3 ด้านความมีภูมิคุ้มกัน

ผลการวิจัยพบว่าบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านความมีภูมิคุ้มกัน ในเรื่องของการพร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ จากกิจกรรม เศรษฐกิจพอเพียง ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการนำแนวคิดเรื่องของความมีภูมิคุ้มกันมาใช้นั้น จะทำให้ประชาชนในชุมชนมีความพร้อมที่จะรับกับความเสี่ยงการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เปลี่ยนไปอันเนื่องมาจากความเจริญของสังคม การเข้ามาของอบายมุขในรูปแบบต่างๆ การมีความ

รับผิดชอบต่อบุคคลในครอบครัว สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐพงศ์บุญญาวัฒน์ (2554) ประชาชนยึดหลักแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน แม้จะมีปัญหาในเรื่องของความเสี่ยงของอบายมุขอันเนื่องมาจากสังคมที่อยู่ในเมืองหลวงซึ่งมีความเสี่ยง

1.4 ด้านกรอบความรู้

ผลการวิจัยพบว่าบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล เขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านกรอบความรู้ โดยการมีความรู้ ความรอบคอบ ความระมัดระวัง เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ในเรื่องความพอเพียง อย่างรอบด้าน โดยครอบคลุม เชื่อมโยงเนื้อหาของเรื่องต่างๆ และให้รู้เท่าทัน เหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้กรอบความรู้ที่มีความสำคัญในการนำเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ เนื่องจากผู้ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจะต้องได้รับความรู้ที่ถูกต้อง มีการวางแผน มีขั้นตอนปฏิบัติ และมีความตระหนักในเรื่องความสำคัญและเนื้อหาใจความที่สำคัญครบถ้วน ซึ่งเมื่อนำไปถ่ายทอดต่อไปแล้ว ผู้รับการส่งเสริมจะต้องได้รับความรู้ที่ถูกต้องและเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ เจริญ อภิไชย (2551) พบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาต่อการส่งเสริมการนำ แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐานในภาพรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อผู้บริหารมีบทบาทมากที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากร รองลงมาด้านการส่งเสริมโครงการ และกิจกรรมและด้านการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาต่อการส่งเสริมการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

1.5 ด้านคุณธรรม

ผลการวิจัยพบว่าบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล เขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านคุณธรรม โดยการตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความรอบรู้ ความอดทน ความเพียร สติปัญญา และความรอบคอบ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอันดีงามในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม

ตามวัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรมทางศาสนา สร้างจิตสำนึกในการช่วยเหลือกัน
ในชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ นิสัยดี (2553) พบว่าบทบาทของ
องค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่นตามความคิดเห็นของผู้นำท้องถิ่น
ตำบลสามแวง อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากอยู่ในระดับ
มากทุกด้านโดยมีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดคือ ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา
ท้องถิ่น มีการส่งเสริมในเรื่องของวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีที่
สอดคล้องและเหมาะสมกับการดำเนินชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การ
บริหารส่วนตำบลเขาค้อ

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวมนั้นไม่แตกต่างกัน
แต่เมื่อแยกรายด้านออกมาพบว่ามีความแตกต่างคือ รายได้ต่อเดือนต่างกันมี
ความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การ
บริหารส่วนตำบลเขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่างกันสอดคล้องกับงาน
วิจัยของ ทศมนพร พุทธิจันทร์ (2547) พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของ
ข้าราชการที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ อายุ ระดับ
การศึกษา รายได้

3. ปัญหาอุปสรรคที่มีต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริม
แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ
สามารถแยกปัญหาอุปสรรคออกเป็นแต่ละด้านได้ดังนี้

1) ด้านความพอประมาณ : ปัญหาอุปสรรค1) เจ้าหน้าที่ขาดการ
ประชาสัมพันธ์ และอธิบายแนวคิดในด้านของเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้กลุ่มตัวอย่าง
บางคนยังไม่เข้าใจ ในบางกิจกรรมที่ทำว่าทำเพื่ออะไร มีเหตุผลอย่างไร 2) เจ้าหน้าที่
ขาดการติดตามผลการดำเนินงาน และการประเมินผล เพื่อรับฟังความคิดเห็นใน
กิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง 3) กิจกรรมบางอย่างไม่เหมาะสมสำหรับกลุ่มตัวอย่างทุกคน

2) ด้านความมีเหตุผล : ปัญหาอุปสรรค 1) เจ้าหน้าที่ขาดการ
ประชาสัมพันธ์ และอธิบาย

แนวคิดในด้านของเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้กลุ่มตัวอย่างบางคนยังไม่เข้าใจ ในกิจกรรมที่ทำว่าทำเพื่ออะไร มีเหตุผลอย่างไร 2) กิจกรรมบางกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถเข้าร่วมได้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถจัดการเรื่องการประชุม เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างยอมรับเหตุผลของกันและกัน 3) เจ้าหน้าที่ขาดการติดตาม ผลการดำเนินงาน และการประเมินผล เพื่อรับฟังความคิดเห็นในกิจกรรมของ กลุ่มตัวอย่าง

3) ด้านความมีภูมิคุ้มกัน: ปัญหาอุปสรรค 1) กิจกรรมบางกิจกรรม ไม่สามารถที่จะทำได้จริง

เนื่องมาจากการดำรงชีวิต และอาชีพที่ต่างกัน 2) กิจกรรมบางอย่างไม่เหมาะสมสำหรับ กลุ่มตัวอย่างทุกคน

4) ด้านกรอบความรู้: ปัญหาอุปสรรค 1) กลุ่มตัวอย่างบางคนขาด ความรู้ความเข้าใจในการปรับใช้เศรษฐกิจพอเพียง 2) การให้ความรู้กับกลุ่มตัวอย่าง น้อยรวมถึงระยะเวลาที่ไม่เหมาะสม

5) ด้านคุณธรรม: ปัญหาอุปสรรค 1) การจัดกิจกรรมบางอย่างไม่ สามารถร่วมด้วยได้ จากปัญหาเรื่องของอาชีพ การดำรงชีวิต และช่วงเวลาการจัด กิจกรรมที่ไม่เหมาะสม 2) ไม่ปรับรูปแบบและลด เพิ่ม กิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับ การดำรงชีวิตของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย : ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ดังนี้

1) ด้านความพอประมาณ ข้อเสนอแนะ : ควรเพิ่มการ ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงจัดให้มีผู้ประสานงาน เพื่อทำการติดตามผลการดำเนินงาน และการประเมินผลและพยายามส่งเสริม กิจกรรมเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมทุกคน

2) ด้านความมีเหตุผล ข้อเสนอแนะ : ควรเพิ่มการส่งเสริมกิจกรรม เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมทุกคน พร้อมทั้งส่งเสริมความรู้ในเรื่องของการรับฟัง ความคิดเห็นของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง

3) ด้านความมีภูมิคุ้มกัน ข้อเสนอแนะ : ควรมีการปรับปรุงแปลลด เพิ่ม กิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง

4) ด้านกรอบความรู้ข้อเสนอแนะ : ควรมีการจัดอบรมแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้วยวิทยากร และระยะเวลาอบรมที่มีความเหมาะสม

5) ด้านคุณธรรม ข้อเสนอแนะ : ควรมีการปรับปรุงแปลลด เพิ่ม กิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาวิจัยในด้านการเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่และชุมชน ในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2) ควรศึกษาถึงอิทธิพลของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ในการนำแนวคิดไปประยุกต์ใช้

3) ควรศึกษาเพิ่มเติมเพื่อเปรียบเทียบกับองค์กรอื่นถึงแนวทางการส่งเสริมแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกัน

เอกสารอ้างอิง

กนกวรรณ นิสัยดี. (2553). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่นตามความคิดเห็นของผู้นำท้องถิ่นตำบลสามแวง อำเภอยะหา จังหวัดบุรีรัมย์. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

กรมการพัฒนาชุมชน. (2548). แนวทางส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนสำหรับเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : กรมการพัฒนาชุมชน.

คมศร คุณคาแสง. (2558). บทบาทในการสนับสนุนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแก่ประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทับจันทร์ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว. การค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

- เจริญ อภิไชย. (2551). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาต่อการส่งเสริมการนาแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในอำเภอแม่ฟ้าหลวง และอำเภอแม่สาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3. การศึกษาอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- นพชัย บุญยทรศนีย์. (2559). การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านศาลาแดงเหนือ ตำบลเชียงรากน้อย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี. การค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- นภาพรรณ วงศ์มณี. (2553). การนำแนวทางปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชน กรณีศึกษา ชุมชนทรายทอง ตำบลเจริญเมือง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย. การค้นคว้าอิสระ ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
- ทศมนพร พุทธจันทรา. (2547) **ความคิดเห็นในการดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง : กรณีศึกษาข้าราชการจังหวัดราชบุรี. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ราชกิจจานุเบกษา. (2559). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560-2564. เล่ม 133 ตอนที่ 115, ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2559.**
- รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร. (2554). การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2558). **สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2559-2564).** กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

- สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ. (2559). **ข้อมูลสถิติจำนวนประชากรในเขตพื้นที่ตำบลเขาค้อ จำแนกตามหมู่บ้านสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ**. (2558). (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564.
- สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. (2541). **ทฤษฎีใหม่ : การบริหารจัดการที่ดิน และน้ำให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามแนวพระราชดำริ**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการ
- สำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์. (2558). **แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ 4 ปี (พ.ศ. 2558-2561)**. เพชรบูรณ์ : สำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์.
- Best, J.W. & Kahn, J.V. (1993). **Research in Education**. (7thed.). Boston, MA. : Allyn and Bacon.
- Cronbach, L. J. (1990). **Essentials of Psychological Testing**. (5th ed.) New York : Harper Collins,
- Galtung, J. (1980). **Social Cosmology and the Concept of Peace**. Journal of Peace Research. International Peace Research Institute. Poland (August-September).
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). **Determining Sample Size for Research Activities**. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610